

Butlletí informatiu núm. 90, gener 2018

Comencem un any nou. El 2018 se'ns presenta ple d'incertesa i com sempre, a primers d'any fem propòsits i ens emplena l'esperança de que sigui millor que el que deixem enrere si bé, després ja ens conformem dient que almenys no sigui pitjor. Les imatges que la natura ens brinda són immillorables i més ara quan en ple hivern, la neu posa el seu mantell blanc sobre el majestuós Montseny, aquesta muntanya de 1712 metres d'alçada i que nosaltres, els que tenim la sort de viure en aquest bonic racó del món, la podem admirar cada dia de l'any, ja estigui encaputxada en temps de fred o vestida de verd i colors variats la resta de l'any.

Amb l'entrada de l'any, ens felicitem i ens desitgem el millor per el proper. En aquestes festes celebrades, tots volem les més bones benaurances per els nostres familiars, amics i veïns. Al menys la bona voluntat que no ens falti. **BON ANY AMICS NOSTRES !!!**

LA MOLINA 12 i 13 de desembre de 2017

Aquesta vegada hem volgut anar a buscar l'aventura per saber com es passen un parell de dies envoltats de neu i aguantant el fred i el mal temps. Però la veritat és que a vegades no és tant ferotge el lleó com el pinten. Si que va ferfred i molt, però la neu sols la vàrem veure una mica de lluny i de mal temps no en va fer.

El primer dia el passàrem dintre de l'hotel ben calentons i amb diferents activitats per passar l'estona i el segon vàrem fer una sortida fins a Mont-Lluís, que allà si vàrem passar fred de valent, però valia la pena contemplar aquell poble dintre de França, emmurallat i tranquil.

Després de passada cap a l'hotel ens va encantar la visita al Forn Solar, prop de Font Romeu, també, per fer temps per dinar tocava fer una volteta per Puigcerdà i contemplar el llac glaçat.

Vint, i, dues persones érem les que sempre amb bona avinença vàrem celebrar un cap d'any anticipat a La Molina dintre de l'hotel SOLINEU, ens va agradar el bon tracte i l'amabilitat dels qui porten l'administració del mateix.

LA FESTA DE SANT HILARI

Una de les més entranyables festes de que podem gaudir la gent de Cardedeu, és la Festa de Sant Hilari, i no sols som els que vivim en aquest poble qui ens hi esplaiem, sinó que molta gent de les contrades properes i no tant properes també i prenen part per passar-hi un bon dia respirant l'aire pur dels boscos que l'envolten, al temps que com tothom, quan si atansen, ho fan amb uns cabassos farcits de teca per atipar-se bé al entorn de l'ermita.

La gent encenen unes bones fogueres amb llenya que ja està a disposició i preparada per coure la carn i botifarres que cada qual es porta.

Des de fa molts anys, és una bonica tradició pujar a Sant Hilari per passar un plaent dia, assistint a missa primer, després una ballada de sardanes, recollir els panets que es reparteixen a cada persona, i buscar aquell raconet on ja tenen preparada la foguera que ha de coure la carn a la brasa i menjar-la plegats amb la família o amb els amics. Sempre hi ha bona convivència amb tota la gent que s'aplega en aquest bonic racó, terme de Cardedeu.

Alguna vegada s'ha hagut de celebrar aquesta festa amb alguna petita nevada, però és igual, la gent hi assisteix sigui amb fred o calor. si bé algú no troba els ànims necessaris per encaminar-se vers aquell indret.

Sigui el dia que sigui quan s'escau el Sant, sempre se celebra el segon diumenge de gener per més comoditat dels peregrins.

SANTA LLÚCIA

Llúcia de Siracusa (283?-304?), coneguda com a **Santa Llúcia**, va ser una jove màrtir cristiana que és venerada com a santa per les Esglésies catòlica i ortodoxa. La seva festivitat se celebra el 13 de desembre, la nit més llarga de l'any segons el primer calendari julià i és la santa patrona dels cecs i els mals de la vista.

També les modistes la tenen com a patrona.

Segons la creença popular, el pare de Llúcia hauria mort quan ella era una nena. Llúcia havia decidit consagrar la vida a Déu i fer un vot de virginitat però la seva mare, Eutíquia, la va prometre amb un home pagà. Per convèncer a la seva mare que l'alliberés del compromís, Llúcia la va portar a resar a la tomba de Santa Àgata per demanar-li que curés la disenteria que Eutíquia feia quatre anys que patia. La malaltia es va curar i la seva mare va accedir a cancel·lar el prometatge i repartir el dot entre els pobres.

Però, el seu pretendent va denunciar-la com a cristiana a un tribunal romà, i va ser sotmesa a un judici en el qual s'intentà que abandonés la fe cristiana i adorés els déus pagans. Davant la negativa de Llúcia a venerar l'emperador Dioclecià com a Déu, va ser sotmesa a diverses tortures incloent-hi l'extracció dels ulls (tot i que segons la llegenda va continuar veient-hi) fins que finalment va ser decapitada.

AQUI REPOSA EL COS DE SANTA LLÚCIA A GENEMIA DE VENECIA

SANT HILARI

De bon mati, grans cabassos de teca,
estaven preparats per fer camí,
el poble que en pes, ben aviat s' aixeca,
s' encamina cap al mateix destí.

Omplia els pulmons d' aquella gentada,
la flaire del bosc, d'un mati d' hivern,
puresa de natura immaculada,
rebia la llum, del sol brillant i etern.

Petjant la terra catalana i nostra,
fent el camí vers l' ermita del Sant,
amb l' aire fi que ens acarona el rostre,
gaudint d'un jorn, lluminós radiant.

I, quan ja som al cim de la carena,
just on el bosc, es torna bon conreu,
el cos cansat i l' anima serena,
s' esplaien amb la bellesa del que es veu.

Retallada sobre els conreus i vinyes,
l' ermita de Sant Hilari, alça el front,
i es en aquell moment, que ja endevines,
la meravella del que tens enfront.

De feia estona, el to de la campana,
no deixava un sol instant de sonar,
es barrejava amb notes de sardana,
i el fort crit, de quitxalla al jugar.

Enguany, l' acampada dalt la serra,
fou de sorpresa, no com d' altres anys,
al poder visitar be la masia,
i trobar arreglats aquells paranys.

L´ era de la masia, feta una plaça,
s´ omple de joves, de petits i grans,
es el moment clau i ningú s'atraça,
al ser l'hora de repartir els pans.

Aquella flaire de bosc i pinedes,
es convertí en flaire de gust socarrat
sortint d´ aquells focs, d´ enmig les arbredes,
de carn a la brasa i de pa torrat.

De fosc encara, cremen les fogueres,
de lluny semblen, estels que han baixat,
no es veuen camins, senders ni cingleres,
només les brases i un cel estrellat.

Després, quan ve la negra nit, tot calla,
restes de cendra per tot van quedant,
només la llum que dels estels davalla,
deixa entreveure, l´ ermita del Sant.

El grat record d'un bell dia a Sant Hilari,
el guardarem en un racó del cor,
esperant un altra any per a tornar-hi,
amb el desig, que porti al poble sort.

ESTEVE PERICH SALA

DITES CURILOSES

Perdonar al dolent, és fer mal a la bona gent.

L'aigua del gener, omple botes i graner.

La pedra fora de la mà, no se sap on va.

Per Sant Sebastià s'allarga el dia, una hora per cada cap.

El falç amic és com l'ombra que ens segueix mentre dura el sol.

Quina és la diferencia entre l'amant i l'esposa? - 30 quilos.

Si vols seva de diner, planta-la pel gener.

L'edat madura és aquella en que s'és encara jove, però amb molt més esforç.

Als 20 anys regna la voluntat, als 30 l'esperit, i als 40 el seny.

L'home més ric del món no és el que conserva el primer duro que va guanyar, sinó el que conserva el primer amic que va tenir.

L'avorriment és la suprema expressió de la indiferència.

Arribarà un dia en que els nostres records seran la nostra riquesa.

La dona escull moltes vegades a l'home que la d'escollir a ella.

La meva dona és un àngel. – Quina sort, la meva encara viu.

A cada edat li cau bé una conducta diferent.

Mata el porc pel gener, si vols que es conservi bé.

Quan el diable va a jugar, mira que et pot enganyar.

Si a qui deus no pots pagar, humilment li has de parlar.

Si sents que tot ha perdut el seu sentit, sempre hi haurà un bon amic.

Pots censurar un amic en confiança, però l'has de lloar davant dels altres.

El millot metge és el que coneix la inutilitat de la major part de les medicines.

Les xifres no menteixen, però els mentiders també utilitzant xifres.

Moltes vegades les lleis són com les teranyines: els insectes petits queden presos en elles; els grans les trenquen.

Si la justícia existeix, ha de ser per a tots; ningú pot quedar exclòs, en cas contrari ja no serà justícia.

Si ja saps el que has de fer i no ho fas , llavors estàs pitjor que abans.

Pel que no creu no és necessària cap explicació pel que no creu tota explicació sobra.

Moltes vegades les coses no se li donen al qui les mereix més, sinó al que sap demanar-les amb insistència.

Quan la vida et presenti raons per plorar, demostra-li que tens mil i una raons per riure.

=====

VA DE METGES

Una parella es presenta a casa de un metja d'aquest entesos amb coses de sexologia, o sigui, qüestions tècniques de fer l'amor.

-Miri doctor- va dir l'home- venim aquí per a que vostè ens assessori per la manera de com s'ha de fer l'amor, però voldríem que fos de una manera discreta, o sigui, que vostè ens observe i nosaltres no el poguéssim veure per així haver-hi més intimitat.-

El doctor, va trobar aquella proposta una mica entranya però va accedir a complaure'ls i els va oferir una habitació en que estarien molt còmodes i tranquils i a més, ell els podria observar des de el forat del pany la clau que s'esqueia exactament amb la seva vista a tota l'amplada del dormitori.

Doncs bé, ells varen entrar a dins i el metge des de el seu punt d'aguait, es disposà a prendre nota de tot el que feien. I el que varen fer, va ser una sessió com de nit de nuvis, amb una complaença per par dels dos i una fogositat que ja voldrien moltes parelles fer-ho igual. Una vegada acabada la sessió, obriren la porta i preguntaren al doctor, que li havia semblat.

-Mirin - va dir el metge - no se per a que han vingut, però jo no he vist res d'extraordinari en tot el que han fet, al contrari, els he vist molt fogosos i entregats l'un amb l'altra, en fi, una perfecció de parella.-

-Moltes gràcies doctor, ja ens dirà quan li devem.-

-Doncs mirin, seran quaranta euros.-

Li varen pagar l'import demanat i marxaren. Però passats uns dies, la parella tornaren amb el mateix metge per repetir la operació igual que l'altra vegada.

El doctor complaent els posa les mateixes condicions i els cobra els quaranta euros igual que el primer cop. Però no es va acabar la cosa aquí, sinó que i continuaren anant moltes més vegades sempre amb el mateix resultat.

Fins que un dia el metge els hi va dir:

-Mirin, se que vaig contra els meus interessos, però en vista de que la cosa funciona tan correctament, crec que es podrien estalviar uns cèntims posat que jo no puc pas fer res en les seves relacions.-

-Li explicarem doctor - va dir l'home - veurà, ella esta casada i no podem anar a la seva casa i jo estic casat i tampoc podem anar a la meua. Si anem a l'hotel Ritz ens cobren 1. 200 € cada vegada, si anem al Calderón o al Princesa ens cobren quasi el mateix, en canvi si venim a casa de vostè, amb quaranta euros passem.-
